

[Handelsministeren.]

lage. Der er et emballageinstitut under Akademiet for de tekniske Videnskaber, hvor man nu omgående planlægger en undersøgelse af de teknisk-økonomiske muligheder for at udnytte husholdningernes affald i større udstrækning end hidtil som råstofkilde. Industrirådet har for nogle måneder siden i samarbejde med de øvrige nordiske lande etableret en nordisk affaldsbørs, hvor genanvendelse af affaldsprodukter fra industriproduktionen formidles, og en række både private virksomheder og offentlige forskningsinstitutter er gået ind i disse spørgsmål. Endvidere ved man, at miljøministeriet beskæftiger sig med genanvendelsesproblemerne ud fra forureningssynspunkter.

For handelsministeriets vedkommende vil vi holde øje med, hvad der foregår på det område, og tage kontakt både med industrien og med miljøministeriet om, hvad der kan gøres for at fremme denne udvikling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Melchior* (CD) til handelsministeren:

„Er ministeren bekendt med, at langt de fleste kommuner afslår ansøgninger fra vanføre om dispensation til søndagsbilkørsel, og vil ministeren over for kommunerne anbefale, at sådan dispensation gives?“

(Spm. nr. 20).

Skriftlig begrundelse.

For de vanføre virker forbuddet imod søndagskørsel som et stavnsbånd, da de er ude af stand til at benytte de offentlige transportmidler. Oliesituationen skulle gøre det muligt at imødekomme de svært handicappede.

Melchior (CD):

Mit spørgsmål indeholder en henstilling til handelsministeren om over for kommunerne at anbefale, at disse giver dispensation til vanføre med hensyn til søndagsbilkørsel, når de pågældende vanføre søger derom.

Det er jo således, at dette forbud mod søndagskørsel for de handicappede og van-

føre fører til direkte stavnsbånd, idet de ikke som vi andre kan gå og cykle eller benytte de offentlige transportmidler. Der er ikke over 7000 invalidebiler her i landet, så rent procentuelt og forbrugsmæssigt vil det i al almindelighed ikke tælle, og jeg har i min skriftlige begrundelse også givet udtryk for den opfattelse, at den nuværende oliesituation vel næppe er af så prekær art, at der ikke skulle være mulighed for at åbne for denne adgang.

Jeg ved udmærket godt, at det er kommunernes ansvar at administrere disse dispensationer, men da de altså dels i mange spørgsmål har en uensartet praksis, dels i dette spørgsmål tilsyneladende generelt siger nej, kan dette ting ikke rigtig være tjent med ikke i det mindste at give en kraftig henstilling.

Jeg vil i den forbindelse nævne, hvad den tidligere socialminister, nuværende justits- og kulturminister fru Nathalie Lind, udtaler i denne måneds nummer af Vanførebladet, nemlig at venstres socialpolitik skal være baseret på solidaritet med de svagest stillede.

På denne baggrund er det altså, jeg indtrængende beder ministeren om at fremsætte en sådan henstilling over for kommunerne.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg tror nok, hr. Melchior har ret i, at der i de første uger, efter at bekendtgørelsen blev udstedt i november, var en vis usikkerhed med hensyn til, hvordan forbuddet mod søndagskørsel skulle gennemføres. I den anledning blev der i handelsministeriet holdt to møder med kommunernes repræsentanter — det var altså før min tid som handelsminister — for at drøfte retningslinjerne og udstedt cirkulære om fortolkning af retningslinjerne. Her var der enighed om, at man måtte bedømme de vanføres eller svagføres kørselsbehov principielt efter samme retningslinjer som andre bilisters, sådan at forstå at man ikke helt generelt kunne give kørselstilladelse til dem; men der var samtidig enighed om, at når gangbesværede søger tilladelse til kørsel om søndagen mellem bopæl og arbejdsplads, bør de krav, der ellers stilles i bekendtgørelsen om at få kørselstilladelse, lempes; det er altså kravene om kørselsafstand og transporttid og eventuelt spørgsmålet om tung bagage, hvis man skal have adgang til erhvervskørsel, og sådan